

[Per Hækkerup.]

har ikke afvist at supplere med en indkomstpølitik under bestemte forudsætninger, men jeg vil gentage, at det er regeringen og regeringspartierne, der har undergravet mulighederne for at føre en indkomstpølitik.

Jeg erindrer meget vel, at da vi diskuterede denne sag i december måned 1967, prøvede jeg så indtrængende, som jeg kunne, at sige til de daværende borgerlige oppositionspartier, at de måtte være klar over, at når de kvalte det forsøg, vi gjorde på at føre indkomstpølitik, lagde de gift for indkomstpølitikken måske et årti frem i tiden. Nu høster man, som man har sået, og derfor ender man i den politik, man er endt i.

Økonomiministeren havde nogle bemærkninger også til mig og talte om, at der i virkeligheden kun var 2 punkter, som man nu havde fået udvidet til at være 12 punkter. Ja, så vil jeg da sige: hvad har regeringen af politik? Den har 5 punkter, og de 5 punkter hedder: skatteforhøjelser, kreditrestriktioner, renteforhøjelser, nedskæring af anlægsvirksomhed og trussel om indgreb i overenskomstsituationen. Det er den politik, man har gennemført, og for det sidste vedkommende den politik, man har annonceret man vil gennemføre. Jeg erkender, at det er mere end de 2 punkter, økonomiministeren kunne finde hos os; det er 5 kedelige punkter, regeringen har. Og jeg anser det sidste punkt for at være ulykkebringende, og jeg vil advare regeringen imod at prøve på på forhånd at lukke en kommende overenskomstsituation fast med den trussel, som ligger i den dagsorden, der blev vedtaget den 15. maj. Jeg lagde godt mærke til, at hr. Niels Helveg Petersen brugte den vending, at indkomstpølitikken ikke skulle opfattes som et diktat. Men da vi drøftede disse ting den 15. maj og drøftede den dagsorden, som regeringspartierne stillede og fik vedtaget, spurgte jeg udtrykkelig statsministeren, og hvis jeg husker ret, måtte jeg spørge 2 gange, før jeg fik svar, og nu vil jeg gerne spørge statsministeren igen. Jeg spurgte statsministeren: betyder dette ord om lovmæssige foranstaltninger — sådan tror jeg udtrykket var — også, at LOs område og andre lønarbejderes områder er omfattet heraf? Statsministeren svarede ja. Det kan

kun opfattes som en trussel om, at hvis parterne ikke makker ret efter det, regeringen forestiller sig skal være resultatet, så vil lovgivningsmagten gribe ind, så vil man bruge det flertal, man har her. Hvis hr. Niels Helveg Petersens opfattelse er rigtig, at det ikke skal være et diktat, og hvis det er hans indstilling, så håber jeg, at han i de skiftende magtpositioner i det radikale venstre vil blive så stærk, at hans synspunkt kan trænge igennem også over for den anden Baunsgaard.

Økonomiministeren mente, at jeg ikke ville tale om betalingsbalanceunderskud og høj rente, fordi det var noget, man også havde under socialdemokratiske regeringer. Ja, det er rigtigt; vi har haft dette betalingsbalanceunderskud at kæmpe med, og vi har haft et for højt renteniveau i Danmark, men det er jo netop anklagen imod denne regering, at dette betalingsbalanceunderskud er blevet større under den. Den regering, som lovede os, at det skulle blive mindre, har kunnet konstatere, at betalingsbalanceunderskuddet er blevet større, og det forventes at blive større også i indeværende år. Det er på denne baggrund jeg synes regeringen skal være overordentlig varsom med at tale om de gunstige resultater — som jo altså kun er forventede gunstige resultater — af sin politik, og så lidt hånligt om det forsøg, vi gør på at stille en anden politik op. Det samme gælder med hensyn til den høje rente. Jeg synes ikke, regeringen her har noget som helst at rose sig af.

Jeg bliver nødt til at gøre en bemærkning til hr. Haunstrup Clemmensen, for at det, han sagde om vort forslag til en forsvarsordning eller skitse, hvad man nu vil, ikke skal blive stående ubesvaret. Det er ikke socialdemokratiets hensigt, at der skal ske en sådan forskydning i opstillingen af vore forsvarsstyrker, at væsentlige dele af forsvaret af Jylland og Fyn — sådan tror jeg hr. Haunstrup Clemmensen udtrykte sig — skal varetages af Tyskland, en af vore NATO-partnere. Det er ikke hensigten. Hvis det, vi har foreslået, skulle indebære en sådan konsekvens, er vi helt indforstået med, at forslaget ændres.

Jeg vil også gerne svare på det andet spørgsmål, hr. Haunstrup Clemmensen rejste. Han rejste det spørgsmål: hvis skitsen er imod NATOs retningslinjer, ændrer man